

РЕШЕНИЕ

№ 3351

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8660** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ИНВЕСТ 2020“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис център Регус, чрез Изп. Директор А. К. М. срещу Решение № ПИ-219/16.07.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С. Х. М., с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0053870/26.06.2024 г. на старши публичен изпълнител Р. Н. Д. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С.. С постановлението, на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 във вр. чл. 195, ал.ал. 1-3 от ДОПК, по изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. на ТД на НАП-С. срещу длъжника „ИНВЕСТ 2020“ АД, на жалбоподателя е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по собствената му сметка IBAN: [банкова сметка] в ТЪРГАВСКА БАНКА Д АД до размера от 14 617,28 лв.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на постановения административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Твърди се, че посочените пороци не са били взети предвид с решението на зам. директора на ТД на НАП- С..

В с.з. жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира нищожност на оспореното ПНОМ във връзка с липса на правно основание по реда на ДОПК за налагане на заповор

на банкова сметка на трето лице.

Ответникът и.д. директора на ТД на НАП- С. оспорва жалбата. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Няма спор, а и от доказателствата по делото е видно, с оспореното постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0053870/26.06.2024 г. на старши публичен изпълнител Р. Н. Д. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 във вр. чл. 195, ал.ал. 1-3 от ДОПК, по изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. на ТД на НАП-С. срещу длъжника „ИНВЕСТ 2020“ АД, е наложена обезпечителна мярка заповед върху налични и постъпващи суми по сметка на IBAN: [банкова сметка] в ТЪРГАВСКА БАНКА Д АД до размера от 14 617,28 лв. с титуляр „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД, ЕИК 20433681.

Този заповед бил наложен на „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД, който не е длъжник по изпълнителното дело, доколкото било прието, че сумите по неговата банкова сметка, „били собственост“ на длъжника по изпълнението.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Чл. 197, ал. 3 от ДОПК посочва, че съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случаи обезпечителните мерки не са предварителни по смисъла на чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда само при наличие на предходните хипотези по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, а именно - ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, обаче, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с нормите, които определят неговата валидност и ако тя се установи, то тогава съдът да провери цитираните особени изисквания на материалния закон за законността му, които се свеждат до цитираната ограничена съдебна проверка.

В конкретния случай, срещу жалбоподателя е образувано горепосоченото изпълнително дело за събиране на публични вземания. По това изпълнително дело, с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0053870/26.06.2024 г. на старши публичен изпълнител Р. Н. Д. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С. – компетентна по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, е наложен заповед на банковата сметка на „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД, който не е длъжник по това изпълнение, с мотиви, сумите по банкова сметка, „били

собственост“ на жалбоподателя „ИНВЕСТ 2020“ АД – длъжник по №[ЕИК]/2018 г. на ТД на НАП-С., което дружество не е титуляр на посочената в постановлението банкова сметка.

При тези данни, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в 7 дневния срок по чл. 197, ал.2 от ДОПК и изхожда от надлежна страна, адресат на отказа/решението, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП-С.. Спазена е писмената форма, изложени са фактически и правни основания.

Решението обаче е издадено при неправилно приложение на закона.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № ПИ-219/16.07.2024г. на директора на ТД на НАП С.. Видно от мотивите на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, същото е издадено като е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на публични задължения в размер на 592 057, 39 лв. (лихва и главница) на „ИНВЕСТ 2020“ АД, представляващо установеното и изискуемо публично вземане по изпълнително дело № [ЕИК]/2018г. по описа на ТД на НАП –С.. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено в хода на осъществена проверка по отношение на търговското дружество.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от същия закон. Съобразно чл. 195, ал. 2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Видовете обезпечителни мерки са посочени в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, като обезпечението се извършва с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника. В процесния случай е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка банкова сметка [банкова сметка], находяща се в „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД, за сумата от 14 617, 28 лв. с титуляр „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД за задълженията на „ИНВЕСТ 2020“ АД, като обезпечителната мярка е наложена по изпълнително дело № № [ЕИК]/2018г., образувано срещу жалбоподателя „ИНВЕСТ 2020“ АД.

От доказателствата по делото, се установява, че посочената банкова сметка не е на длъжника по изпълнителното дело, а на третото лице „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД (обстоятелство, по което страните не спорят, което се установява и от съдържанието на обжалваното решение). Същевременно, от съдържанието на постановлението за налагане на обезпечителни мерки се установява, че обезпечителните мерки са наложени на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК (запор върху вземания на длъжника). Съгласно чл. 202, ал. 1 от ДОПК запорът върху вземания на длъжника от банки се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. Подлежат на запор всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника. Анализът на текста предпоставя извода за налагане на запор

върху банкови сметки на длъжника, докато несъмнено в процесния случай се установява обстоятелството, че банковата сметка, върху която е наложен запор не принадлежи на длъжника, а на трето лице, с което няма данни длъжникът да има каквито и да било отношение, сключени споразумения за насрещно прихващане, задължения по договори и т.н..

Настоящата съдебна инстанция съобразява и обстоятелството, че като родово определени заместими движими вещи, паричните средства могат да бъдат обект на обезпечителна мярка по чл. 198, ал. 1, т. 2, предложение първо от ДОПК, но налагането на тази мярка става по реда на чл. 204 от ДОПК, върху парични средства на длъжника, намиращи се в негова банкова сметка. В процесния случай обезпечителната мярка запор е наложена върху парични средства, за които само съществува предположението, че са собственик на длъжника „ИНВЕСТ 2020“ АД, и които се намират в банкова сметка на трето лице – „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД. В процесния случай може да се направи и извода, че наложената обезпечителна мярка е лишена от предмет, тя обективно не може да бъде изпълнена поради фактическата липса на заповираните парични средства в жалбоподателя, което обуславя и невъзможността за осъществяването на действията по чл. 204 от ДОПК. Наличните, както и постъпващи средства по сметката на третото лице „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД представляват вземане към банката именно на това дружество за тази сума, титуляр, по което вземане, обаче е именно това дружество, а не длъжника „ИНВЕСТ 2020“ АД. Едновременно с това, както се посочи и по-горе в това съдебно решение, както в постановлението за налагане на обезпечителната мярка, така и в решението на решаващия административен орган не се съдържат установявания, че сумите по сметката в „ТЪРГОВСКА БАНКА Д“ АД представлява вземане на „ИНВЕСТ 2020“ АД към „КОНСУЛТ БГ 2020“ ЕООД и като такова е обект на обезпечителна мярка. Всъщност, с оглед на така направените установявания не може да се направи обоснован извод каква точно обезпечителна мярка е наложил публичния изпълнител – дали това е запор върху вземания или пък запор върху парични средства. Така очертаната неяснота в тази насока представлява по същността си нарушение на материалния закон, която обосновава извода за отмяна на обжалваното решение и на постановлението за налагане на обезпечителна мярка.

Недопустимо е да се налага запор на банкова сметка на недлъжник за събиране на задължения на друго лице – длъжник по изпълнението. Недопустимо и правно-неправилно е да се прави извод, че сумите по сметка на недлъжника „били собственост“ на длъжника по изпълнението. Сумите в банката са собственост само на банката, а титулярът на сметката има вземания за суми срещу банката. Вземанията за тези суми не могат да са обект на изпълнение ако не са вземания на длъжника по изпълнението. Правно ирелевантно е дали сумите в банката са преведени от длъжника. Ако се установи, че поради този превод длъжникът има ликвидно и изискуемо вземане от титуляра на сметката, то изпълнението може да се насочи срещу това вземане, но със заповорно съобщение по чл. 202, ал. 2 от ДОПК, изпратено до титуляра на сметката, не и до банката.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи, като постановлението се отмени изцяло.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПИ-219/16.07.2024 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки № С240022-022-0053870/26.06.2024 г. , издадено от старши публичен изпълнител в ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: